

[Henry Christensen.]

gennemførelse allerede den 1. januar 1969 er vokset betydeligt.

For det niende: regeringen vil nu sammen med SF søge gennemført en skærpet kapitalvindingsafgift.

For det tiende: regeringen vil øjensynlig ikke opfylde sit løfte om et skatteloft.

For det ellefte: afskaffelse af fradragsretten for de kommunale indkomstskatter vil yderligere øge uligheden mellem fattige og rige her i landet.

For det tolvte: regeringen har gennemtruffet adgangen til den urimeligt høje ejendomsbeskatning.

Man forstår forhåbentlig, at vi ikke føler os særlig tilfreds med det regnskab, der her kan stilles op. Mon det ikke er sådan, at hvad mange af disse statusposter angår, så er regeringen mere stolt heraf, end befolkningen er?

Den alvorlige bet, vi er præsenteret for i dag, er indkomstskattelettelsen, der blev væk. Jeg mindede indledningsvis om Kjeld Abells værk om melodien, der blev væk. Vi bør måske også huske på, at dette stykke netop handlede om en mand, der hed Larsen, og må jeg endelig også minde om konklusionen i dette stykke: det skulle være så godt, og så blev det faktisk skidt!

Ninn-Hansen: Ja, efter den sidste bemærkning, hr. Henry Christensen fremsatte, må jeg måske minde om, at det i dag er nøjagtig ét år siden, folketinget havde den anden skattedebat, en debat, som statsministeren afsluttede på en, vi kan vel sige noget særegen måde. Hvis statsministeren i sit lønkammer, eller hvor statsministeren nu opholder sig i øjeblikket, skulle have overvejelser om at ville afslutte denne debat på samme måde, vil jeg gerne, for at der ikke skal være nogen misforståelse, sige, at der ikke skal komme indvendinger fra mit parti. Det kunne have flere fordele at afslutte debatten på den måde, men det kunne jo navnlig have den fordel i forhold til sidste år, at nu ved befolkningen mere,

endda på kroner og øre, om, hvad den socialdemokratiske skattereform går ud på.

Da vi i øvrigt i sidste uge havde to debatter af mere principiel karakter om skattespørgsmål, skal jeg i dag bestræbe mig for at foretage en konkret bedømmelse af regeringsforslaget samt redegøre for vorre synspunkter og de alternative forslag, vi stiller til regeringsforslaget.

Finansministeren har givet en orientering om udskrivningslovens skala gennem en sammenligning med den nugældende skala. Orienteringen er givet dels til pressen og forskellige andre steder, dels her i folketinget gennem den fremsættelsestale, ministeren holdt, og indeholdes endelig også i bemærkningerne til lovforslaget. Man må vel altid kunne stille to krav til en orientering, nemlig at den er rigtig, og at den er relevant. Jeg håber, at finansministerens orientering er rigtig, men den forekommer i alle tilfælde noget konstrueret gennem den måde, hvorpå man flytter indtægtsgrupperne fra 1967 til 1968 og så ser på virkningerne af en skatteskala, som aldrig kan komme til at gælde fuldt ud i 1968. Men herom kan jeg helt henvisse til hr. Henry Christensens bemærkninger.

Hvad jeg synes er meget afgørende, er, at finansministerens orientering efter min mening ikke er relevant, for hvad er det, man må ønske at få oplyst gennem sammenligning mellem nugældende og kommende skalaer? Det er vel at få svar på to spørgsmål. Det ene spørgsmål er: hvad skal den enkelte skatteyder betale i skat efter den nye skala sammenlignet med, hvad han skulle betale efter den hidtidige skala, når der tages hensyn til de gennemsnitlige indkomststigninger? Vil hans skat da blive forhøjet, eller vil den blive nedsat? Det er et ganske kontant spørgsmål, og jeg er sikker på, at det er det, de allerfleste skatteydere interesserer sig for at få besvaret; jeg tvivler endda på, at der er så forfærdelig meget andet i den forbindelse, de ønsker besvaret.

Det andet spørgsmål har også interesse